

MARELE GATSBY

F. SCOTT FITZGERALD

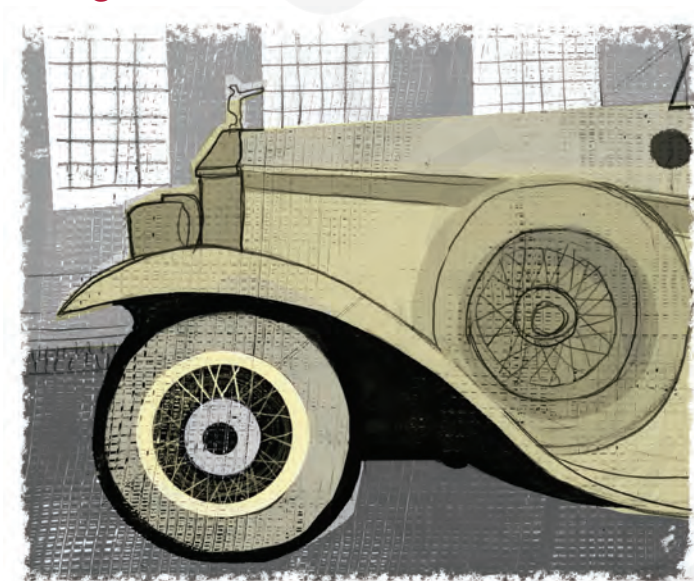

Repovestire de Sean Connolly
Ilustrații de Sam Kalda

CUPRINS

Personajele	4
Marele Gatsby	7
Mergi mai departe	55

PERSONAJELE

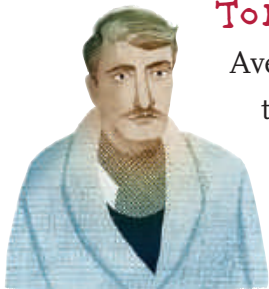
Nick Carraway

Nick este mândru de onestitatea lui și de refuzul de a judeca oamenii. Va fi el obligat să adopte o anumită atitudine? Dacă va proceda astfel, de partea cui se va afla?

Tom Buchanan

Averea lui Tom pare să-i ofere posibilitatea de a obține mai ușor ceea ce-și dorește. Dar este el sigur că-și poate păstra propria soție?

Jordan Baker

Jordan este campioană de golf, dar este cunoscută pentru faptul că nu joacă corect. A venit oare timpul să-și schimbe comportamentul?

Daisy Buchanan

Daisy este rudă cu Nick, dar abia acum au început să petreacă mai mult timp împreună. Ea se bucură de un anumit confort, dar nu cumva se vede obligată să înceapă o viață nouă?

Jay Gatsby

Gatsby este putred de bogat, dar nimeni nu este destul de sigur cine este el de fapt. Îi va afla cineva vreodată trecutul și modul în care a ajuns să dețină o asemenea avere?

Myrtle Wilson

Myrtle se simte prinsă în capcana unei lumi triste, decolorate. Va împărtăși ea vreodată entuziasmul oamenilor bogați care trec zilnic la volanul mașinilor personale pe lângă casa ei?

George Wilson

Soțul lui Myrtle trudește din greu, dar este timid și, de obicei, foarte obosit. Poate face el față renghiurilor crude pe care i le joacă viața?

MARELE GATSBY

Cu ani în urmă, tatăl meu mi-a dat un sfat pe care l-am luat în serios: „Nick, ori de câte ori simți impulsul de a critica pe cineva, pur și simplu adu-ți aminte că nu toți oamenii de pe această lume au avut parte de avantajele de care te-ai bucurat tu. Am prins ideea: de trei generații, familia Carraway se ocupa cu o prosperă afacere cu articole de menaj, în Vestul Mijlociu.

Totuși, de când mă întorsesem de pe Coasta de Est, fusesem mai puțin înclinat să le acord celorlalți prezumția de nevinovăție. Singura excepție a fost Gatsby, cel care dă numele cărții de față. Omul acesta întruchipează tot ceea ce am disprețuit în viață și cu toate astea, într-un fel, el rămâne singura persoană capabilă de a intui promisiunile vieții. Darul său extraordinar de speranță i-a conferit un loc aparte, dar un praf gros, iscat de visurile sale, s-a abătut asupra lui.

Întors acasă de pe frontul european al Primului Război Mondial, am simțit că Vestul Mijlociu era prea îndepărtat, iar în 1922 am intrat în lumea afacerilor din New York. Am închiriat o casuță în West Egg, o peninsulă aflată la treizeci și cinci de kilometri de oraș, spre est, și separată printr-un golf îngust de East Egg, care era mult mai la modă. Totuși, unele vile ale „noilor îmbogățiți“ din West Egg făceau ca acelea din East Egg să pară pipernicite. Proprietatea lui Gatsby, de pildă, care se învecina cu mine, semăna cu un castel francez care dădea înspre mare.

Cum aveam treabă în celălalt Egg, într-o seară de vară am șofat până acolo pentru a lua cina cu familia Buchanan. Tom fusese coleg cu mine la Yale și soția lui, Daisy, îmi era verișoară îndepărtată. Familia ei, Fays, era una dintre cele mai răsărite din Louisville. Tom, încă în haine de echi-tație, m-a salutat pe prispa din fața conacului lor în stil georgian, cu vedere la mare.

— Nick Carraway! Bine-ai venit în umilul nostru sălaș.

Tonul său prietenos îi masca cu greu aerul de agresivitate și de superioritate. Tom m-a condus

într-o cameră luminoasă în care două femei tinere stăteau pe o canapea enormă. Cea mai tânără, o domnișoară pe nume Baker, îmi era cu totul străină. Cealaltă era Daisy, și râsul ei zglobiu mi-a amintit de toți tinerii care tânjiseră după compania ei.

— Trebuie să-l cunoști pe Gatsby, a spus domnișoara Baker, aflând că locuiam în West Egg.

— Gatsby? a întrebat Daisy. Care Gatsby?

Înainte de a putea răspunde am fost conduși pe verandă, unde se servea cina. În timpul acesteia, Tom s-a apucat să ridice în slăvi o carte intitulată *Ascensiunea imperiilor de culoare*.

— Ideea este că, dacă nu avem grijă, rasa albă va fi... copleșită pe de-a-ntregul.

— Trebuie să le dăm la cap, a șoptit Daisy, clipind feroce spre soarele arzător.

Valetul a intrat înăuntru pentru a răspunde la telefon. S-a întors și i-a șoptit ceva lui Tom, care a ieșit fără să spună un cuvânt. Nervoasă, Daisy a întreținut puțin conversația, după care s-a scuzat. Domnișoara Baker încerca să tragă cu urechea la ceea ce se vorbea înăuntru. Am întrebat-o de ce.